

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej
PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 7 września 1998 r. została sporządzona w Warszawie Umowa między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Austrii o zabezpieczeniu społecznym w następującym brzmieniu:

UMOWA MIĘDZY RZECZĄPOSPOLITĄ POLSKĄ A REPUBLIKĄ AUSTRII O ZABEZPIECZENIU SPOŁECZNYM

RZECZPOSPOLITA POLSKA

oraz

REPUBLIKA AUSTRII,

pragnąc uregulować wzajemne stosunki między obu Państwami w dziedzinie zabezpieczenia społecznego, **uzgodniły, co następuje:**

ROZDZIAŁ I POSTANOWIENIA OGÓLNE

Artykuł 1 Definicje

- (1) W niniejszej umowie następujące określenia oznaczają:
1. „przepisy prawne”
ustawy, rozporządzenia, statuty, które odnoszą się do gałęzi zabezpieczenia społecznego wymienionych w artykule 2 ustęp 1;
 2. „właściwa władza”
Federalnych Ministrów lub Ministrów, posiadających kompetencje do stosowania przepisów prawnych wymienionych w artykule 2 ustęp 1;
 3. „miejsce zamieszkania”
miejsce stałego pobytu;
 4. „miejsce pobytu”
miejsce czasowego pobytu;
 5. „instytucja”
organizację albo władzę, której obowiązkiem jest stosowanie przepisów prawnych wymienionych w artykule 2 ustęp 1 lub ich części;
 6. „właściwa instytucja”
instytucję, w której osoba jest ubezpieczona w chwili składania wniosku o przyznanie świadczenia lub od której ma albo miałaby prawo uzyskać świadczenia, jeśli przebywała na terytorium Umawiającej się Strony, gdzie ostatnio była ubezpieczona;
 7. „członek rodziny”
członka rodziny w myśl przepisów prawnych Umawiającej się Strony, gdzie ma swoją siedzibę instytucja zobowiązana do udzielania świadczeń;

8. „okresy ubezpieczenia”

okresy uiszczania składek, okresy zatrudnienia i okresy z nimi zrównane, w zakresie przyjętym przez przepisy prawne obu Umawiających się Stron;

9. „świadczenie pieniężne”, „renta” lub „emerytura”

świadczenie pieniężne, rentę lub emeryturę, włącznie ze wszystkimi ich składnikami obciążającymi fundusze publiczne, wszystkimi dodatkami, podwyżkami rewaloryzacyjnymi, jak również ze świadczeniami skapitalizowanymi, zwrotami wkładów.

(2) Inne pojęcia w niniejszej umowie mają znaczenie zgodne z przepisami prawnymi obu Umawiających się Stron.

Artykuł 2

Zakres przedmiotowy

(1) Niniejsza umowa odnosi się:

1. do austriackich przepisów prawnych o:

- a) ubezpieczeniu chorobowym,
- b) ubezpieczeniu wypadkowym,
- c) ubezpieczeniu emerytalnym, z wyjątkiem odrębnego ubezpieczenia na rzecz notariatu,
- d) zasiłku dla bezrobotnych;

2. do polskich przepisów prawnych o:

- a) świadczeniach z tytułu choroby i macierzyństwa,
- b) ubezpieczeniu w razie wypadków przy pracy i chorób zawodowych,
- c) zaopatrzeniu emerytalnym pracowników włącznie z systemami zaopatrzenia górników i kolejarzy oraz zaopatrzeniu innych grup, z wyłączeniem systemów specjalnych obejmujących funkcjonariuszy Policji, Urzędu Ochrony Państwa, Straży Granicznej, Straży Pożarnej, Służby Więziennej i żołnierzy zawodowych,
- d) zasiłkach dla bezrobotnych.

(2) Jeśli ustęp 3 nie stanowi inaczej, niniejsza umowa dotyczy również wszystkich przepisów prawnych, które obejmują, zmieniają lub uzupełniają przepisy prawne wymienione w ustępie 1.

(3) Niniejsza umowa nie odnosi się do przepisów prawnych dotyczących nowego systemu lub nowej gałęzi ubezpieczenia społecznego oraz do systemów na rzecz ofiar wojny i jej skutków.

Artykuł 3

Zakres podmiotowy

Niniejszą umowę stosuje się:

- a) do osób, które podlegają lub podlegały przepisom prawnym jednej lub obu Umawiających się Stron,
- b) do innych osób, o ile wywodzą one swoje prawa od osób wskazanych w punkcie a).

Artykuł 4

Równe traktowanie

(1) Jeżeli umowa niniejsza nie stanowi inaczej, przy stosowaniu przepisów prawnych jednej Umawiającej się Strony obywatele drugiej Umawiającej się Strony traktowani są na równi z jej obywatelami.

(2) Ustęp 1 nie narusza:

- a) przepisów prawnych obu Umawiających się Stron dotyczących udziału ubezpieczonych i pracodawców w organach instytucji i związków oraz ich udziału w orzekaniu w sprawach z zakresu zabezpieczenia społecznego;

- b) regulacji prawnych dotyczących zobowiązań z tytułu ubezpieczenia określonych w międzynarodowych umowach zawartych przez obie Umawiające się Strony z innymi państwami;
 - c) przepisów prawnych obu Umawiających się Stron dotyczących ubezpieczenia osób zatrudnionych w oficjalnych przedstawicielstwach jednej z Umawiających się Stron w państwach trzecich lub dotyczących osób zatrudnionych u członków takich przedstawicielstw.
- (3) Postanowienie ustępu 1 obowiązuje w świetle austriackich przepisów prawnych o uwzględnianiu okresu służby wojskowej w czasie wojny lub w okresach równorzędnych tylko wobec tych obywateli polskich, którzy posiadali obywatelstwo austriackie bezpośrednio przed dniem 13 marca 1938 r.

Artykuł 5

Transfer świadczeń

- (1) Jeśli niniejsza umowa nie stanowi inaczej, emerytury, renty i inne świadczenia pieniężne, z wyjątkiem świadczeń z tytułu bezrobocia, do których przysługuje prawo na podstawie przepisów prawnych jednej z Umawiających się Stron, nie mogą ulec redukcji, zmianie, zawieszeniu, uchyleniu ani przypadkowi z tego powodu, że uprawniony mieszka na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.
- (2) Ustęp 1 nie odnosi się do:
- a) dodatku wyrównawczego według austriackich przepisów prawnych,
 - b) świadczeń wyjątkowych według polskich przepisów prawnych.

ROZDZIAŁ II

OKREŚLENIE STOSOWANEGO USTAWODAWSTWA

Artykuł 6

Postanowienia ogólne

Jeżeli artykuły 7 i 8 nie stanowią inaczej, osoba wykonująca działalność zarobkową podlega obowiązkowi ubezpieczenia zgodnie z przepisami prawnymi tej Umawiającej się Strony, na której terytorium działalność jest wykonywana. To samo dotyczy osoby niesamodzielnie zarobkującej w przypadku, gdy jej miejsce zamieszkania lub siedziba pracodawcy znajdują się na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 7

Postanowienia szczególne

- (1) Jeżeli pracownik zatrudniony w przedsiębiorstwie znajdującym się na terytorium jednej Umawiającej się Strony zostanie wysłany przez to przedsiębiorstwo na terytorium drugiej Umawiającej się Strony celem wykonywania pracy na jego rachunek, to do końca 24 miesiąca kalendarzowego od jego wysłania obowiązują wobec niego nadal przepisy prawne pierwszej Umawiającej się Strony, tak jakby był on wciąż zatrudniony na jej terytorium.
- (2) Pracownik linii lotniczych mających siedzibę na terytorium jednej Umawiającej się Strony, wysłany z jej terytorium na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, podlega nadal przepisom prawnym pierwszej Umawiającej się Strony, tak jakby był on wciąż zatrudniony na jej terytorium.
- (3) Załoga statku morskiego oraz inne osoby zatrudnione na statku morskim nie tylko na okres przejściowy podlegają przepisom prawnym tej Umawiającej się Strony, pod której banderą statek pływa.
- (4) Urzędnicy i personel z nimi zrównany podlegają przepisom prawnym tej Umawiającej się Strony, której urząd je zatrudnia.

Artykuł 8

Personel placówek dyplomatycznych i urzędów konsularnych

- (1) Przepisy prawne państwa delegującego mają zastosowanie wobec członków przedstawicielstw dyplomatycznych lub urzędów konsularnych oraz prywatnej służby domowej zatrudnionej u członków tych przedstawicielstw lub urzędów konsularnych oddelegowanych na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.
- (2) Wobec pracowników wymienionych w ustępie 1, którzy nie zostali oddelegowani, mają zastosowanie przepisy prawne tej Umawiającej się Strony, na której terytorium są oni zatrudnieni. Jeżeli są oni obywatelami drugiej Umawiającej się Strony, mogą jednakże w ciągu trzech miesięcy od rozpoczęcia zatrudnienia wybrać zastosowanie wobec nich przepisów prawnych drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 9

Wyjątki

- (1) Właściwe władze obu Umawiających się Stron mogą w drodze wspólnego porozumienia, na wspólny wniosek pracownika i jego pracodawcy, uzgodnić wyjątki od stosowania postanowień artykułów od 6 do 8, przy czym uwzględnią rodzaj i okoliczności zatrudnienia.
- (2) Jeśli w myśl ustępu 1 pracownik podlega przepisom prawnym pierwszej Umawiającej się Strony, mimo że jest zatrudniony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, to stosuje się wobec niego przepisy prawne tak, jakby był zatrudniony na terytorium pierwszej Umawiającej się Strony.

ROZDZIAŁ III

PRZEPISY SZCZEGÓLNE

Dział 1

CHOROBA I MACIERZYŃSTWO

Artykuł 10

Zliczanie okresów ubezpieczenia

Jeśli osoba przebyła okresy ubezpieczenia zgodnie z przepisami prawnymi obu Umawiających się Stron, to okresy te są zliczane na prawo do świadczeń i czas ich przysługiwania, o ile nie przypadają na ten sam okres.

Artykuł 11

Świadczenia rzeczowe i pieniężne

- (1) Jeśli pracownik spełnia warunki do uzyskania świadczeń według przepisów prawnych jednej Umawiającej się Strony, a przebywa na terytorium drugiej Umawiającej się Strony w związku z wykonywaniem zatrudnienia, to zarówno on, jak i towarzyszący mu członkowie rodziny mają prawo do otrzymania świadczeń rzeczowych na koszt właściwej instytucji od instytucji miejsca pobytu zgodnie z przepisami obowiązującymi tę instytucję, tak jakby instytucja ta była ich właściwą instytucją ubezpieczeniową, w przypadku gdy ze względu na ich stan wymagają oni natychmiastowego udzielenia im takich świadczeń.
- (2) W przypadku, o którym mowa w ustępie 1, przyznanie pracownikowi prawa do protezy, większych środków pomocy lub innych świadczeń rzeczowych o większym znaczeniu zależy od zgody właściwej instytucji, chyba że udzielenie świadczenia nie może być odsunięte w czasie bez poważnego zagrożenia życia lub zdrowia osoby.

- (3) W przypadku, o którym mowa w ustępie 1, właściwa instytucja udziela świadczeń pieniężnych według obowiązujących ją przepisów prawnych.
- (4) Powyższe ustępy stosuje się również odpowiednio do austriackich ubezpieczonych i członków ich rodzin, którzy według austriackich przepisów prawnych spełniają konieczne warunki odnośnie do prawa do świadczeń i którzy przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Artykuł 12

Instytucja miejsca pobytu

W przypadkach, o których mowa w artykule 11, świadczenia rzeczowe są udzielane:

w Rzeczypospolitej Polskiej

przez właściwe dla miejsca pobytu danej osoby publiczne zakłady opieki zdrowotnej,

w Republice Austrii

przez właściwą dla miejsca pobytu danej osoby Gebietskrankenkasse (Terenową Kasę Chorych).

Artykuł 13

Zwrot kosztów

- (1) Właściwa instytucja zwraca instytucji miejsca pobytu koszty poniesione zgodnie z artykułem 11, z wyjątkiem kosztów administracyjnych.
- (2) W celu uproszczenia procedury administracyjnej właściwe władze mogą w drodze porozumienia uzgodnić, że wydatkowane we wszystkich lub w określonych grupach wypadków kwoty będą zwracane zamiast rozliczeń jednorazowych w postaci kwot zryczałtowanych.

Dział 2

WYPADKI PRZY PRACY I CHOROBY ZAWODOWE

Artykuł 14

Świadczenia rzeczowe i pieniężne

- (1) Osobie uprawnionej do świadczeń z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej w myśl przepisów prawnych jednej Umawiającej się Strony przysługuje prawo do świadczeń rzeczowych od instytucji miejsca pobytu albo miejsca zamieszkania, tak jak gdyby była ona ubezpieczona w tej instytucji zgodnie z obowiązującymi ją przepisami prawnymi, na koszt instytucji właściwej. Artykuł 11 ustęp 2 stosuje się odpowiednio.
- (2) W przypadkach, o których mowa w ustępie 1, świadczenia rzeczowe udzielane są:
 - w Rzeczypospolitej Polskiej
 - przez właściwe dla miejsca pobytu lub zamieszkania osoby zainteresowanej publiczne zakłady opieki zdrowotnej,
 - w Republice Austrii
 - przez właściwą dla miejsca pobytu lub zamieszkania osoby zainteresowanej Gebietskrankenkasse (Terenową Kasę Chorych) lub przez inną instytucję ubezpieczenia wypadkowego.
- (3) W sprawie zwrotu kosztów powstałych zgodnie z ustępem 1 stosuje się odpowiednio artykuł 13.
- (4) W przypadku, o którym mowa w ustępie 1, właściwa instytucja udziela świadczeń pieniężnych według obowiązujących ją przepisów prawnych.

Artykuł 15

Choroby zawodowe

- (1) Jeśli przyznanie świadczeń z tytułu choroby zawodowej na podstawie przepisów prawnych jednej Umawiającej się Strony zależy od lekarskiego stwierdzenia danej choroby po raz pierwszy na terytorium tej Umawiającej się Strony, warunek ten uważa się za spełniony również w przypadku, gdy choroba została stwierdzona po raz pierwszy na terytorium drugiej Umawiającej się Strony.
- (2) Jeśli przepisy prawne jednej Umawiającej się Strony przewidują przyznanie świadczeń z tytułu choroby zawodowej wyłącznie pod warunkiem wykonywania działalności mogącej spowodować tę chorobę przez określony minimalny okres, to właściwa instytucja tej Umawiającej się Strony uwzględnia, o ile to konieczne, okresy, przez które działalność taka była wykonywana pod rządami przepisów prawnych drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 16

Odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej

- (1) Jeśli przysługiwałoby odszkodowanie z powodu choroby pod rządami przepisów prawnych obu Umawiających się Stron, to świadczenia, z wyjątkiem rent z tytułu sklerogennej pylicy płuc, są przyznawane wyłącznie na podstawie przepisów prawnych tej Umawiającej się Strony, na której terytorium wykonywana była ostatnio praca, która mogła spowodować chorobę zawodową, o ile uprawniony spełnia warunki przewidziane tymi przepisami.
- (2) W przypadku sklerogennej pylicy płuc właściwa instytucja każdej Umawiającej się Strony wypłaca tylko część renty w wysokości odpowiadającej stosunkowi okresów ubezpieczenia wynikających z przepisów tej Strony według artykułu 17 ustęp 1 do łącznego okresu ubezpieczenia według przepisów obu Stron Umowy.
- (3) Jeśli osoba, która zapadła na chorobę zawodową, już korzystała lub korzysta ze świadczeń spełnianych na rachunek instytucji jednej Umawiającej się Strony, wykonywała także zgodnie z przepisami prawnymi drugiej Umawiającej się Strony działalność mogącą spowodować zapadnięcie na chorobę zawodową i występuje o świadczenia z tytułu pogorszenia stanu choroby zawodowej do instytucji drugiej Umawiającej się Strony, to instytucja pierwszej Umawiającej się Strony nadal wypłaca świadczenia nie uwzględniając pogorszenia, stosownie do obowiązujących ją przepisów. Właściwa instytucja drugiej Umawiającej się Strony przyznaje jej świadczenia w wysokości odpowiadającej różnicy między wysokością świadczeń należnych po pogorszeniu stanu zdrowia a wysokością świadczeń, które by się należały przed pogorszeniem zgodnie z obowiązującymi ją przepisami prawnymi, tak jakby choroba wystąpiła pod rządami tych przepisów.

Dział 3

STAROŚĆ, INWALIDZTWO I ŚMIERĆ (EMERYTURY I RENTY)

Artykuł 17

Zliczanie okresów ubezpieczenia

- (1) Jeśli według przepisów prawnych jednej Umawiającej się Strony nabycie, utrzymanie lub odzyskanie prawa do świadczeń zależy od przebycia okresów ubezpieczenia, to właściwa instytucja tej Umawiającej się Strony, w razie potrzeby, uwzględnia okresy ubezpieczenia przebyte pod rządami przepisów drugiej Umawiającej się Strony, tak jakby to były okresy ubezpieczenia przebyte pod rządami stosowanych przez nią przepisów prawnych.
- (2) Jeśli przepisy prawne jednej Umawiającej się Strony uzależniają przyznanie niektórych świadczeń od przebycia okresów ubezpieczenia w zawodzie objętym systemem specjalnym, w określonym zawodzie lub określonym zatrudnieniu, to okresy ubezpieczenia przebyte pod rządami przepisów prawnych drugiej Umawiającej się Strony są zaliczane dla celów przyznawania tych świadczeń jedynie wtedy, gdy zostały przebyte w ramach odpowiedniego systemu lub, w przypadku jego braku, w tym zawodzie lub w tym zatrudnieniu.

- (3) Jeżeli według przepisów prawnych jednej Umawiającej się Strony okresy udzielania emerytur lub rent przedłużają okres, w którym muszą być przebyte okresy ubezpieczeniowe, wówczas okres ten wydłuża się także o odpowiednie okresy udzielania świadczeń emerytalnych i rentowych według przepisów prawnych drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 18

Okresy ubezpieczenia krótsze niż jeden rok

- (1) Jeśli okresy ubezpieczenia uwzględniane na podstawie przepisów prawnych jednej Umawiającej się Strony przy obliczaniu świadczenia nie osiągają łącznie dwunastu miesięcy, a biorąc pod uwagę tylko te okresy zainteresowany nie nabył prawa do świadczeń na podstawie tych przepisów, to według tych przepisów prawnych świadczenie nie jest przyznawane.
- (2) Właściwa instytucja drugiej Umawiającej się Strony bierze pod uwagę okresy ubezpieczenia wymienione w ustępie 1 dla celów nabycia, utrzymania i odzyskania praw do świadczeń, jak również określenia ich wielkości, tak jakby były to okresy ubezpieczenia przebyte pod rządami stosowanych przez nią przepisów prawnych.

Artykuł 19

Ustalenie świadczeń austriackich

- (1) Jeśli według austriackich przepisów prawnych istnieje prawo do świadczeń bez konieczności stosowania artykułu 17, to właściwa instytucja austriacka ustala świadczenie wyłącznie na podstawie okresów ubezpieczeniowych uwzględnianych według austriackich przepisów prawnych.
- (2) Jeżeli według austriackich przepisów prawnych istnieje uprawnienie do świadczeń jedynie przy zastosowaniu artykułu 17, to instytucja właściwa tej Umawiającej się Strony ustala świadczenie wyłącznie na podstawie okresów ubezpieczenia nabytych pod rządami austriackich przepisów prawnych oraz bierze pod uwagę następujące postanowienia:
- Świadczenia lub świadczenia częściowe, których wysokość nie zależy od długości przebytych okresów ubezpieczenia, przysługują proporcjonalnie do stosunku między długością okresów ubezpieczenia uwzględnianych dla celów obliczania świadczeń według austriackich przepisów prawnych a okresem 30 lat, maksymalnie do pełnej wysokości.
 - Przy obliczaniu świadczeń z tytułu inwalidztwa lub świadczeń dla osób pozostałych przy życiu uwzględnia się okresy przebyte po wystąpieniu przypadku ubezpieczeniowego tylko proporcjonalnie do długości okresów ubezpieczeniowych uwzględnianych do obliczania świadczeń według austriackich przepisów prawnych w wysokości do dwóch trzecich pełnych miesięcy kalendarzowych, które upłynęły od ukończenia 16 roku życia przez daną osobę aż do realizacji ryzyka ubezpieczeniowego, najwyżej jednak do pełnego wymiaru.
 - Punkt 1 nie ma zastosowania:
 - w przypadku świadczeń z ubezpieczeń dodatkowych,
 - w przypadku świadczeń przyznawanych na podstawie zarobków lub świadczeń częściowych zapewniających dochód minimalny.

Artykuł 20

Ustalenie świadczeń polskich

- (1) Jeśli według polskich przepisów prawnych istnieje uprawnienie do świadczeń bez konieczności stosowania artykułu 17, to właściwa instytucja polska ustala prawo do świadczeń wyłącznie na podstawie okresów ubezpieczenia zaliczanych w myśl przepisów polskich.
- (2) Jeśli zgodnie z przepisami polskimi spełnione są warunki nabycia prawa do świadczeń jedynie przy zastosowaniu artykułu 17, to właściwa instytucja polska wypłaca świadczenie, którego wysokość odpowiada co do zasady stosunkowi długości okresów ubezpieczenia

przebytych w myśl przepisów polskich w stosunku do całego uwzględnionego okresu ubezpieczenia. W tym celu instytucja polska określa podstawę wymiaru świadczenia przy zastosowaniu polskich przepisów prawnych. Następnie oblicza teoretyczną wysokość świadczenia, które przysługiwałoby ubezpieczonemu, gdyby zliczone okresy ubezpieczenia przebyte zostały zgodnie z obowiązującymi ją przepisami prawnymi. Instytucja polska ustala następnie rzeczywistą, obciążającą ją kwotę świadczenia zgodnie ze stosunkiem okresów przebytych na podstawie obowiązujących ją przepisów do całości uwzględnionego okresu.

Dział 4

BEZROBOCIE

Artykuł 21

Sumowanie okresów ubezpieczenia

- (1) Okresy ubezpieczeniowe przebyte zgodnie z przepisami prawnymi jednej Umawiającej się Strony uwzględniane są przy ustalaniu prawa do świadczeń z tytułu bezrobocia zgodnie z przepisami prawnymi drugiej Umawiającej się Strony, o ile bezrobotny na terytorium tej Umawiającej się Strony, gdzie dochodzi roszczeń o świadczenie, był ubezpieczony jako pracownik w okresie ostatnich 12 miesięcy przed złożeniem wniosku o świadczenie łącznie co najmniej przez połowę okresu wymaganego przez przepisy prawne tej Umawiającej się Strony do nabycia uprawnień do świadczenia bez naruszenia przepisów o zatrudnianiu cudzoziemców.
- (2) Określony w ustępie 1 warunek minimalnego okresu zatrudnienia na terytorium tej Umawiającej się Strony, gdzie składany jest wniosek o świadczenie, nie jest stosowany wobec bezrobotnych, których zatrudnienie przewidziane było co najmniej na okres, o którym mowa w ustępie 1, a które nie z ich winy zakończyło się przed przepracowaniem wymaganego minimalnego okresu zatrudnienia, lub bezrobotnych, którzy posiadają obywatelstwo tej Umawiającej się Strony, gdzie składają wniosek o świadczenie.

Artykuł 22

Okres pobierania świadczeń

Okres, przez jaki otrzymywane jest świadczenie, zostaje skrócony o czas, w którym bezrobotny już otrzymywał świadczenie z tytułu bezrobocia na terytorium drugiej Umawiającej się Strony przez ostatnie dwanaście miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku.

ROZDZIAŁ IV

POSTANOWIENIA RÓŻNE

Artykuł 23

Zadania właściwych władz. Pomoc urzędowa i prawna

- (1) Właściwe władze ustalają, w formie porozumienia, środki administracyjne konieczne dla stosowania niniejszej umowy.
- (2) Właściwe władze obu Umawiających się Stron informują się wzajemnie:
 - a) o wszelkich działaniach podejmowanych w celu stosowania niniejszej umowy,
 - b) o wszelkich zmianach ich przepisów prawnych, które mogą wpłynąć na stosowanie niniejszej umowy.
- (3) Przy stosowaniu niniejszej umowy władze i instytucje Umawiających się Stron pomagają sobie wzajemnie i postępują tak, jakby chodziło o stosowanie ich własnych przepisów prawnych. Powyższa pomoc urzędowa jest bezpłatna.

- (4) W celu stosowania niniejszej umowy instytucje i władze Umawiających się Stron mogą porozumiewać się bezpośrednio ze sobą, jak również z zainteresowanymi osobami lub ich pełnomocnikami.
- (5) Instytucje i władze jednej Umawiającej się Strony nie mogą odrzucić złożonych do nich wniosków i innych pism z tego powodu, że zostały one sporządzone w języku urzędowym drugiej Umawiającej się Strony.
- (6) Badania lekarskie, przewidziane przepisami prawnymi tylko jednej Umawiającej się Strony, dotyczące osób przebywających lub mieszkających na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, są przeprowadzane przez instytucję miejsca pobytu lub zamieszkania, na wniosek instytucji właściwej i na jej koszt. Jeżeli badania lekarskie są przewidziane przepisami prawnymi obu Umawiających się Stron, to są one przeprowadzane przez instytucję miejsca pobytu lub zamieszkania na jej koszt.
- (7) Przy udzielaniu sądowej pomocy prawnej mają zastosowanie postanowienia dotyczące pomocy prawnej przy cywilnych sprawach sądowych.

Artykuł 24

Instytucje łącznikowe

W celu ułatwienia realizacji niniejszej umowy, a w szczególności w celu stworzenia możliwości łatwego i szybkiego kontaktowania się ze sobą upoważnionych instytucji obu Stron, właściwe władze powołują instytucje łącznikowe.

Artykuł 25

Zwolnienie od podatków. Zwolnienie z obowiązku uwierzytelniania

- (1) Przywilej, przewidziany przepisami prawnymi jednej Umawiającej się Strony, dotyczący wszelkich zwolnień lub obniżenia podatków, opłat skarbowych, sądowych lub rejestracyjnych z tytułu pism lub świadectw, jakie należy przedłożyć stosownie do niniejszych przepisów prawnych, rozciąga się na odpowiednie pisma i dokumenty, jakie należy przedstawić stosownie do niniejszej umowy lub przepisów prawnych drugiej Umawiającej się Strony.
- (2) Wszelkie świadectwa, dokumenty i pisma, jakie należy przedłożyć w celu stosowania niniejszej umowy, nie wymagają uwierzytelnienia.

Artykuł 26

Ochrona danych

- (1) Jeżeli na mocy umowy lub porozumienia wykonawczego będą przekazywane dane osobowe między władzami lub instytucjami Stron Umowy, wówczas w zakresie ochrony danych obowiązuje prawo Strony przekazującej dane. W przypadku dalszego wykorzystywania, gromadzenia cyfrowego, przetwarzania lub usuwania danych przez Stronę przyjmującą, obowiązują przepisy o ochronie danych Strony przyjmującej. Strona Umowy przyjmująca dane powinna dążyć do zabezpieczenia w podstawowych kwestiach takich standardów dotyczących ochrony danych, jakie w danym przypadku obowiązują Stronę Umowy przekazującą dane.
- (2) Wykorzystywanie danych osobowych do celów innych niż zabezpieczenie społeczne powinno się odbywać wyłącznie za zgodą zainteresowanej osoby.

Artykuł 27

Składanie pism

- (1) Wnioski, oświadczenia lub środki odwoławcze, które stosownie do niniejszej umowy lub przepisów prawnych jednej Umawiającej się Strony składane są władzom w instytucjach lub w innych odpowiednich organizacjach jednej Umawiającej się Strony, traktowane są

jak wnioski, oświadczenia lub środki odwoławcze złożone władzom, w instytucjach lub w innych odpowiednich organizacjach drugiej Umawiającej się Strony.

- (2) Wniosek o przyznanie świadczenia według przepisów prawnych jednej Umawiającej się Strony uważa się także za wniosek o przyznanie odpowiedniego świadczenia według przepisów prawnych drugiej Umawiającej się Strony, o ile możliwe jest udzielenie świadczenia w świetle niniejszej umowy. Postanowienia tego nie stosuje się, gdy wnioskodawca wyraźnie wnosi o to, aby ustalenie świadczeń z tytułu starości, nabytych według przepisów prawnych jednej Umawiającej się Strony, zostało odroczone.
- (3) Wnioski, oświadczenia lub środki odwoławcze, które stosownie do przepisów prawnych jednej Umawiającej się Strony należy złożyć w określonym terminie władzy, instytucji lub innej właściwej organizacji tej Umawiającej się Strony, mogą być składane w tym samym terminie do odpowiednich placówek drugiej Umawiającej się Strony.
- (4) W przypadkach, o których mowa w ustępach od 1 do 3, placówka, w której wnioski, oświadczenia lub środki odwoławcze zostały złożone, przekazuje je niezwłocznie bezpośrednio lub za pośrednictwem instytucji łącznikowych Umawiających się Stron odpowiedniej, właściwej placówce drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 28

Przekazywanie należnych kwot

- (1) Instytucje zobowiązane w myśl niniejszej umowy do wypłaty świadczeń mogą realizować świadczenia wobec osób uprawnionych na terytorium drugiej Umawiającej się Strony ze skutkiem uwalniającym w walucie krajowej obowiązującej na ich terytorium lub w innej walucie wymiennej.
- (2) Zwroty kosztów określone w niniejszej umowie ustalane są w walucie tej Umawiającej się Strony, na terytorium której znajduje się siedziba instytucji, która przyznała świadczenie.
- (3) Przekazy kwot, jakie wynikają ze stosowania niniejszej umowy, realizuje się zgodnie z porozumieniami obowiązującymi w tym przedmiocie obie Umawiające się Strony w chwili dokonywania przekazu.

Artykuł 29

Postępowanie egzekucyjne

- (1) Wykonalne wyroki sądowe, jak również wykonalne decyzje i zaległe dowody (świadcstwa) instytucji i władz jednej Umawiającej się Strony dotyczące składek i innych zobowiązań z zabezpieczenia społecznego będą uznawane przez drugą Umawiającą się Stronę.
- (2) Uznania można odmówić tylko wtedy, gdy jest ono sprzeczne z zasadami współżycia społecznego Umawiającej się Strony, która powinna uznać wyrok lub świadectwo.
- (3) Wykonalne wyroki i świadectwa uznane zgodnie z ustępem 1 podlegają wykonaniu na terytorium drugiej Umawiającej się Strony. Postępowanie egzekucyjne odbywa się zgodnie z przepisami prawnymi obowiązującymi na terytorium tej Umawiającej się Strony, gdzie ma miejsce wykonanie, właściwymi w przypadku wyroków i świadectw wydanych na terytorium tej Umawiającej się Strony. Egzemplarz wyroku lub świadectwa musi zawierać potwierdzenie wykonalności (klauzulę wykonalności).

Artykuł 30

Kompensacja zaliczek

- (1) Jeżeli instytucja jednej Umawiającej się Strony wypłaciła zaliczkę, to przypadająca za ten sam okres płatność świadczenia, należnego zgodnie z przepisami prawnymi drugiej Umawiającej się Strony, może być wstrzymana. Jeżeli instytucja jednej Umawiającej się Strony spełniła świadczenie za okres, za który instytucja drugiej Umawiającej się Strony realizuje dodatkowo odpowiednie świadczenie, w wysokości wyższej niż należna, to kwota nadwyżki

– do wysokości dodatkowego świadczenia – będzie traktowana jako zaliczka w rozumieniu zdania pierwszego.

- (2) Jeżeli instytucja pomocy społecznej jednej Umawiającej się Strony przyznała świadczenie na określony okres, za który uprawniony dodatkowo nabywa prawa do świadczeń zgodnie z przepisami drugiej Umawiającej się Strony, to właściwa instytucja tej Umawiającej się Strony, na prośbę i rachunek instytucji pomocy społecznej, wstrzymuje wypłatę przypadających za ten sam okres należności, do wysokości świadczeń wypłacanych przez pomoc społeczną, tak jakby chodziło o świadczenie spełniane przez instytucję pomocy społecznej drugiej Umawiającej się Strony.

Artykuł 31

Odszkodowanie

- (1) Jeśli osoba, która zgodnie z przepisami prawnymi jednej Umawiającej się Strony ma uzyskać świadczenia z tytułu wynagrodzenia szkody zaistniałej na skutek zdarzeń na terytorium drugiej Umawiającej się Strony, ma roszczenie o odszkodowanie do osoby trzeciej zgodnie z przepisami prawnymi tej Strony, to prawo to przechodzi na instytucję pierwszej Umawiającej się Strony zgodnie z obowiązującymi ją przepisami.
- (2) Jeśli roszczenia o odszkodowanie dotyczące jednakowych świadczeń z tytułu wynagrodzenia tej samej szkody przysługują zarówno instytucji pierwszej Umawiającej się Strony, jak i instytucji drugiej Umawiającej się Strony, to osoba trzecia może zaspokoić roszczenia, które zgodnie z ustępem 1 przeszły na obie instytucje, ze skutkiem uwalniającym, dokonując płatności na rzecz jednej lub drugiej instytucji. W relacjach wewnętrznych instytucje są zobowiązane do rekompensowania szkód, proporcjonalnie do spełnianych przez siebie świadczeń.

Artykuł 32

Rozstrzygnięcie spraw spornych

Sprawy sporne pomiędzy obu Umawiającymi się Stronami dotyczące wykładni lub stosowania niniejszej umowy powinny być rozstrzygane, o ile to możliwe, przez właściwe władze obu Umawiających się Stron.

ROZDZIAŁ V

POSTANOWIENIA PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 33

Postanowienia przejściowe

- (1) Niniejsza umowa nie uzasadnia roszczeń o wypłatę świadczeń za okres poprzedzający datę jej wejścia w życie.
- (2) Do ustalenia praw, do których podstawę daje niniejsza umowa, brane są pod uwagę także te okresy ubezpieczenia, które zostały przebyte zgodnie z przepisami Umawiającej się Strony przed datą wejścia w życie niniejszej umowy.
- (3) Przy stosowaniu ustępu 2 okresy ubezpieczenia przebyte na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem 27 listopada 1961 r., które w myśl austriackich przepisów prawnych dotyczących prawa do świadczeń i ekspektatywy na przyszłe prawo uwzględniane są w ubezpieczeniu emerytalnym z tytułu zatrudnienia za granicą jako okresy ubezpieczenia, traktuje się wyłącznie jako austriackie okresy ubezpieczenia.
- (4) Z zastrzeżeniem ustępu 1 niniejsza umowa ma zastosowanie także w przypadku ryzyka ubezpieczeniowego, które zrealizowało się przed jej wejściem w życie, chyba że z tytułu

upřednio przyznanych uprawnień uregulowano należne świadczenia w formie skapitalizowanej.

- (5) Prawo do świadczeń, które są należne dopiero na podstawie niniejszej umowy, ustala się na wniosek uprawnionego począwszy od daty wejścia w życie niniejszej umowy. Jeśli wniosek zostaje zgłoszony w terminie dwóch lat od daty wejścia niniejszej umowy w życie, to prawa do świadczeń przyznawane są począwszy od daty wejścia niniejszej umowy w życie, w przeciwnym razie od dnia określonego przepisami prawnymi każdej z Umawiających się Stron.
- (6) Prawo do świadczeń, które zostały ustalone przed wejściem w życie niniejszej umowy, nie będzie ustalane ponownie.

Artykuł 34

Postanowienia końcowe

- (1) Niniejsza umowa podlega ratyfikacji. Dokumenty ratyfikacyjne zostaną wymienione w Wiedniu.
- (2) Niniejsza umowa wejdzie w życie pierwszego dnia trzeciego miesiąca, który nastąpi po dniu wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.
- (3) Niniejsza umowa zawarta jest na czas nieokreślony. Może być ona wypowiedziana przez każdą z Umawiających się Stron pisemnie w drodze notyfikacji, nie później jednak niż na trzy miesiące przed upływem danego roku kalendarzowego; w takim przypadku utraci moc z końcem tego roku.
- (4) W przypadku wypowiedzenia umowy wszelkie prawa nabyte na mocy jej postanowień zostaną utrzymane.

NA DOWÓD CZEGO pełnomocnicy podpisali niniejszą umowę i opatrzili ją pieczęciami.

SPORZĄDZONO w Warszawie, dnia 7 września 1998 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i niemieckim, przy czym oba teksty mają jednakową moc.

Po zaznajomieniu się z powyższą umową, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 21 września 2000 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

L.S.

Prezes Rady Ministrów: *J. Buzek*